

Swamp. Sedan 30 i 40 år användes swamp till mat av folk i alla samhällsklasser. Dess förinnan ansågs det av medelklassens folk som ovärdigt att äta swamp. Man så särom: "De e bara köpstafolk som eder progghatta."

Den sorts swamp som är mest eftersökt är championer och kantareller. Propaganda för swamp-ätande förekommer nog i skolor och i ideella föreningar, men nog mest genom böcker och tidningar. Swampen konserveras och stuvas sedan innan inman den ätes. Korna äter nog inte gärna swamp, eftersom swamp plockas mest i betesmarker där just nötkreaturen betar.

Stävt.

De första som åt hästkött i våra orter var nog slaktare som till hästkötet även konsumerade brännvin. Så var det ett annat slags folk som kallades: "rackare eller stigmän." Det var

L. n. f.
74.

folk som tog av huden å självdöda djur, och grävde ned dem, och gjorde en del andra simplare konstruktionsarbeten. Dessa konsumerade också Hästkött.

Att folk inte ville äta hästkött berodde nog till en del på en viss religiös, eller kanske till en del på en viss vidskeplig tro. Det sadet att man inte skulle äta enfåiga djur. Även ansågs hästen ha varit ett offerdjur, som i många fall i hednisk tid blivit bränd tillsammans med sin herre och tillsammans med honom blivit inlagd i gravhög. I våra dagar användes hästkött till människogöda till stor del.

Att det skall ha funnits motvilja mot att äta kött av kalv, kulling eller lamn, känner jag inte till. Av vilda fåglar är det bara kråkor man hyser motvilja mot att förfära. Vildkaniner och harar äter folk i allmänhet. Men det finns människor

ACC. N:R M. 11651:3,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

som inte gärna förtär kött av dessa djur.

Suppar och hönor nyttjas som föda. Slakten tillgår i allmänhet så att man fattar djurets vingar och kropp och slår bakhuvudet mot ett hårt föremål så att djuret bedövas varpå huvudet avhugges och håller i kroppen medan blodet avrinner.

Stu folk inte vill äta vissa slag av fisk såsom makrill, näbbgädda och ål, har jag aldrig hört talas om.